

T11

Libro I, fr. XXIX
Ilia alla sorella

Et cita cum tremulis anus attulit artubus lumen.
 Talia tum memorat lacrimans, exterrita somno:
 “Eurydica prognata, pater quam noster amavit,
 vires vitaeque corpus meum nunc deserit omne.
 Nam me visus homo pulcher per amoena salicta
 et ripas raptare locosque novos. Ita sola
 postilla, germana soror, errare videbar
 tardaue vestigare et quaerere te neque posse
 corde capessere: semita nulla pedem stabilibat.
 Exim compellare pater me voce videtur
 his verbis: ‘O gnata, tibi sunt ante gerendae
 aerumnae, post ex fluvio fortuna resistet’.
 Haec ecfatus pater, germana, repente recessit
 nec sese dedit in conspectum corde cupitus,
 quamquam multa manus ad caeli caerula templa
 tendebam lacrumans et blanda voce vocabam.
 Vix aegro cum corde meo me somnus reliquit”.